

Може ли да речете, че не е сега връме, че сме сиромаси, или да се извинявате и да казвате, че господствующата власт недопуска и не дава такива работи? Неможе да речете ни първото, ни второто, защото, ако и да е народът сиромашъ, но на човешкого приближение пишо не бива невъзможно; ако ли речете, че господствующата власт възбраява, лъжете се, защото самата тая власт не възбраява това. Не се съмнявамъ проче, по може несъмненно да кажа, че българския народъ, както е естествено трудолюбивъ, не ленивъ, търгъливъ и усърденъ, ако му се помогне съ по-требното учение, въ малко връме може да стане като другите европейски народи. Защо да не приложаваме при тазъво свободно и удобно връме и училища да въздигнеме и наредиме и учители просвещенни да намършиме, които при учителската си работа, и съчинения да издават и да списват такива, отъ които нашия народъ има нужда и полза.

За тазъво убо Богоугодно и човекополезно дъло тръбва много старание и тепло прилежание, тръбва съ общи сили да го прѣприемемъ и да приложаваме: кой съ богатство, кой съ речь, кой съ писанье, кой съ съвѣти и наставления. По-нататъкъ Фотиновъ на дълго и на широко доказва, че за училищата, за нашето просвещение тръбва пай-първо да употребимъ за помощъ и да помолимъ духовенството да вземе съ всичката си душа и любовъ на себѣси това, както и учителите и слѣдъ това продължава: Заради това, азъ съмъ длъженъ, както и всички други, да се грижа за просвещението на народа, грижа се и стараъ се да му помогна въ това отношение съ списанието, което имамъ наимѣрение да издавамъ и за което молихъ да се събергътъ повече спомоществователи за едно тазъво общеполезно дъло, което по всичката България може да се распространи и понеже ще се издава всѣки мѣсяцъ, то може да принесе велика полза и добро за всички любочитатели. Такъво новсемѣсечно списание тръбва да се прѣпочита отъ всички други списания (съчинения). Съ помощта Божия и любоотеческата ревностъ поискахъ да прѣприемъ това общеполезно дъло и за което, като имамъ падъха на всичките наши любочитатели, дерзахъ да го извадихъ на свѣтъ. По-нататъкъ слѣдватъ вече условията за абонамента па списанието, отъ гдѣ ще го получаватъ абонатите и пр., което ние изоставяме.

Струва си, по поводъ на горното, да се изложи съ нѣколко думи състоянието на днешното наше вѣстникарство: Прѣли нашето освобождение, нашата журналистика може дѣй-